

Ordliste

- Abbed** Leder af munkeklostret. Kun abbeden kunne give lov til at forlade klostret, abbeden gav munken det, han behøvede i sin hverdag.
- Abbedisse** Nonneklostrets leder.
- Aftad/
afladsbreve** Straf fyldte meget i den middelalderlige tro. Kirken kunne tilkende både sine egne præster og munke straffe, men også almindelige mennesker, når de ikke overholdt bibelens og kirkens regler. Aftad blev en måde at undgå dele af eller hele straffen på. Man kunne opnå aftad ved at gøre gode gerninger for kirken og Gud, eller ved at betale penge til kirken. Ofte modtog man et afladsbrev, der beskrev, hvad strafnedsættelsen bestod i. Paven uddelte afladsbreve til kirken. Afladsbrevene blev solgt til mennesker, som ønskede at undgå skærsilden. Aftad betød nemlig at undgå en straf, og jo mere man betalte, jo hurtigere slap man ud af skærsilden.
- Interdikt** Interdikt er et forbud fra paven om at udføre kirkelige handlinger. Paven kunne lyse f.eks. et land i interdikt, hvis kirken ikke fulgte pavens anvisninger. Det betød, at alle landets kirker i den givne periode hverken måtte døbe, forrette nadver, tage i mod skriftemål eller lignende.
- Lægbroder** Lægbrødre blev ansat i klostrene til at klare det hårde arbejde. De aflagde ligesom munkene klostreløfte, men skulle ikke deltage i de daglige gudstjenester. De kunne blot bede, mens de f.eks. arbejdede i marken. Lægbrødrenes dragt lignede ikke munkens, og de skulle have skæg. På den måde kunne man se, at de var forskellige, og deres roller i klostret var også forskellige.
- Novice** Det første år, en dreng eller mand var i klostret, var han novice (nybegynder). Først når det første år og prøvetiden overstået, kunne han optages som rigtig munk.
- Skærsilden** Når et menneske døde i middelalderen, mente man, at han skulle gennem skærsilden, før han kunne komme op til Gud. Skærsilden var et frygteligt sted.